

CAPITULUL XVIII.

Papagaliș. — Luntrea. — O nuoă căllătoriă la Tejucco.

De la reînturnarea fratelui seŭ, Anna se preocupă fôrte multŭ de papagaliș seî. Wilhelm le făcuse o coliviă spațiosă, cu nuielle de richită, și puișorii se află într'ênsa ca și în cuibulŭ lor. După quâte-va zile, nu numai quod nu le mai eră frică de Anna, quând le adduceă orezulŭ, ci încă cîripiă de bucuriă, quând o vedeă apropiindu-se, și-î mîncă chiar din mînă. Aquestă innocentă ocupațiune încântă pe sârmana Anna, în orele-î de repausŭ, și tatălŭ seŭ simțiă o mare plăcere, vedënd' o quod și-a gasit o distrațiune; quodci queea que-lŭ îngrijă mai presusŭ de tôte, în astă solitudine, eră urritulŭ quare învenedă tótă vieța omulŭ.

Unŭ nuoŭ ôspe, quare fu priimit totŭ așa de bine qua și papagaliș, adausse personalulŭ casei. Wilhelm, neîncetatŭ preocupat de totŭ que puteă face plăcere surorii salle, reînturnându-se într' o zi de la câmpŭ plinŭ de bucuriă, îi spusse quod în grôpa sa de humă cădusse unŭ puiŭ de căprieră, de quarî adesse-orî se vedeă turme întregi străbătënd șesurile dinpregiurŭ.